

1.1.1.

Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR)

11/1975 Sb.

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. listopadu 1974

**o Úmluvě o přepravní smlouvě
v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR)**

Dne 19. května 1956 byla v Ženevě sjednána Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR).

President republiky Úmluvu ratifikoval s výhradou k jejímu článku 47.

Listina Československé socialistické republiky o přístupu byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, deponitáře Úmluvy, dne 4. září 1974.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 43 dnem 2. července 1961 a pro Československou socialistickou republiku dnem 3. prosince 1974.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

**ÚMLUVA
O PŘEPRAVNÍ SMLOUVĚ V MEZINÁRODNÍ
SILNIČNÍ NÁKLADNÍ DOPRAVĚ (CMR)**

Smluvní strany uznávají účelnost jednotné úpravy podmínek přepravní smlouvy v mezinárodní silniční nákladní dopravě, zejména pokud jde o přepravní doklady užívané při této dopravě a o odpovědnost dopravce, se dohodly takto:

KAPITOLA I.

ROZSAH PLATNOSTI

Článek 1

1. Tato Úmluva se vztahuje na každou smlouvu o přepravě zásilek za úplaty silničním vozidlem, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této Úmluvy. Toto ustanovení platí bez ohledu na trvalé bydliště a státní příslušnost stran.

2. Pro účely této Úmluvy se rozumějí pod pojmem „vozidla“ motorová vozidla, návěsové soupravy, přívěsy a návěsy, jak jsou definovány v článku 4 Úmluvy o silničním provozu ze dne 19. září 1949.
3. Tato Úmluva platí i tehdy, jsou-li přepravy, na které se vztahuje, prováděny přímo státy nebo státními institucemi anebo státními organizacemi.
4. Úmluva se nevztahuje
 - a) na přepravy prováděné v rámci mezinárodních poštovních úmluv,
 - b) na přepravy mrtvol,
 - c) na přepravy stěhovaných svršků.
5. Smluvní strany se zavazují, že nebudou mezi sebou uzavírat zvláštní dvoustranné nebo vícestranné dohody, které by obsahovaly odchylky od této Úmluvy, s výjimkou dohod, jimiž se vylučuje platnost této Úmluvy pro jejich pohraniční styk nebo jimiž se připouští u přepravních výkonů omezených pouze na jejich území použití náložního listu.

Článek 2

1. Je-li ložené vozidlo přepravováno v některém úseku dopravní cesty po moři, po železnici, po vnitrozemské vodní cestě nebo vzduchem, vztahuje se tato Úmluva na celou přepravu, pokud nebyla zásilka, s výjimkou případů uvedených v článku 14, přeložena. Prokáže-li se však, že ztráta, poškození nebo překročení dodací lhůty vzniklé během přepravy jiným druhem dopravy než silniční nebyly způsobeny jedním nebo opomenutím silničního dopravce, ale událostí, ke které mohlo dojít jen během a z důvodu přepravy tímto jiným druhem dopravy, neřídí se odpovědnost silničního dopravce touto Úmluvou; v takovém případě odpovídá silniční dopravce v rozsahu, v jakém by odpovídal dopravce jiného druhu dopravy než silniční, kdyby došlo mezi ním a odesílatelem k uzavření přepravní smlouvy podle předpisů platných pro příslušný druh dopravy. Nejsou-li však takové předpisy, řídí se odpovědnost dopravce touto Úmluvou.
2. Je-li silniční dopravce zároveň i dopravcem jiného druhu dopravy, odpovídá rovněž podle odstavce 1, ale tak, jako kdyby jeho činnost jako silničního dopravce a jeho činnost jako dopravce jiného druhu dopravy než silniční byly vykonávány dvěma různými osobami.

KAPITOLA II.

OSOBY, ZA NĚŽ DOPRAVCE ODPOVÍDÁ

Článek 3

Při použití této Úmluvy odpovídá dopravce za jednání a opomenutí svých zástupců a pracovníků a všech ostatních osob, kterých použije při provádění přepravy, jako za vlastní jednání a opomenutí za předpokladu, že tito zástupci, pracovníci nebo ostatní osoby jednají v rámci svých pracovních úkolů.

KAPITOLA III.

UZAVŘENÍ A PROVÁDĚNÍ PŘEPRAVNÍ SMLOUVY

Článek 4

Dokladem o uzavření přepravní smlouvy je nákladní list. Chybí-li nákladní list, má-li nedostatky nebo byl-li ztracen, není tím existence nebo platnost přepravní smlouvy dotčena a vztahuje se na ni i nadále ustanovení této Úmluvy.

Článek 5

1. Nákladní list se vystavuje ve třech původních vyhotoveních podepsaných odesílatelem a dopravcem. Dovoluje-li to právní řád státu, ve kterém se nákladní list vystavuje, mohou být tyto podpisy vytištěny nebo nahrazeny razítky odesílatele a dopravce. První vyhotovení nákladního listu obdrží odesílatel, druhé doprovází zásilku a třetí si ponechá dopravce.
2. Je-li třeba zásilku naložit na několik vozidel, anebo jde-li o různé druhy nebo samostatné části zásilky, mají odesílatel nebo dopravce právo žádat o vystavení tolika nákladních listů, kolika vozidel má být použito, anebo kolik druhů nebo samostatných částí zásilky se má nakládat.

Článek 6

1. Nákladní list musí obsahovat tyto údaje:
 - a) místo a datum vystavení,
 - b) jméno a adresu odesílatele,
 - c) jméno a adresu dopravce,
 - d) místo a datum převzetí zásilky a místo jejího určení,
 - e) jméno a adresu příjemce,
 - f) obvyklé pojmenování povahy přepravované věci a druh obalu; u věci nebezpečné povahy jejich obecně uznávané označení,
 - g) počet kusů, jejich zvláštní značky a čísla,
 - h) hrubou váhu zásilky nebo jiným způsobem vyjádřené množství zboží,
 - i) náklady spojené s přepravou (dovozné, vedlejší poplatky, cla a ostatní výdaje vznikající od okamžiku uzavření smlouvy až do vydání zásilky),
 - j) pokyny potřebné pro celní a jiná úřední jednání,
 - k) údaj o tom, že přeprava i přes jakoukoliv opačnou doložku podléhá ustanovením této Úmluvy.
2. Nákladní list musí popřípadě obsahovat ještě tyto údaje:
 - a) zákaz překládky,
 - b) výdaje, které bere odesílatel na sebe,

- c) výši dobírky, která má být vybrána při dodání zásilky,
 - d) udání ceny zásilky a částky vyjadřující zvláštní zájem na dodání,
 - e) pokyny odesílatele dopravci týkající se pojištění zásilky,
 - f) smlouvenou lhůtu, ve které má být přeprava provedena,
 - g) seznam dokladů předaných dopravci.
3. Strany mohou zapsat do nákladního listu ještě jiné údaje, které pokládají za užitečné.

Článek 7

1. Odesílatel odpovídá za veškeré výlohy a škody, které vzniknou dopravci v důsledku nepřesnosti nebo neúplnosti
 - a) údajů uvedených v článku 6 odst. 1 písm. b), d), e), f), g), h), a j),
 - b) údajů uvedených v článku 6 odst. 2,
 - c) všech ostatních údajů nebo pokynů, které dal pro vystavení nákladního listu nebo za účelem jejich zaznamenání v nákladním listě.
2. Jestliže dopravce zapíše na žádost odesílatele do nákladního listu údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku, má se za to, pokud není prokázán opak, že jednal jménem odesílatele.
3. Neobsahuje-li nákladní list údaj uvedený v článku 6 odst. 1 písm. k), odpovídá dopravce oprávněnému za veškeré výlohy a škody vzniklé na základě tohoto opomenutí.

Článek 8

1. Při převzetí zásilky k přepravě dopravce přezkoumá
 - a) správnost údajů v nákladním listě o počtu kusů a o jejich značkách a číslech,
 - b) zjevný stav zásilky a jejího obalu.
2. Nemá-li dopravce vhodné prostředky, aby mohl přezkoumat správnost údajů uvedených v odstavci 1 písm. a) tohoto článku, zapíše do nákladního listu výhrady i s jejich odůvodněním. Rovněž musí odůvodnit všechny výhrady, které učinil k zjevnému stavu zásilky a jejího obalu. Tyto výhrady nezavazují odesílatele, ledaže je v nákladním listě výslovně uznal.
3. Odesílatel má právo žádat od dopravce přezkoušení hrubé váhy zásilky nebo jejího množství vyjádřeného jiným způsobem. Může též žádat přezkoušení obsahu jednotlivých kusů zásilky. Dopravce má nárok na náhradu výloh spojených s tímto přezkoušením. Výsledek uvedeného přezkoušení se zaznamená v nákladním listě.

Článek 9

1. Nákladní list je, pokud není prokázán opak, věrohodným dokladem o uzavření a obsahu přepravní smlouvy, jakož i o převzetí zásilky dopravcem.